

ПЕДАГОГІКА

Руслана ГАЙДУКОВА,

студентка 1 курсу II рівня вищої освіти факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: А. С. Лесик, доцент (БДПУ)

**ЕСТЕТИКО-ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ
МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ**

Актуальність проблеми дослідження обумовлюється потребами реформування і розбудови національної освіти в галузі естетико-екологічного виховання, спрямованими на гармонізацію взаємодії "людина-природа", накопичення соціального досвіду естетико-екологічної культури, формування загальнолюдської моралі, дбайливого й шанобливого ставлення до природного середовища.

Система національної освіти намагається вчасно формувати глибоку освіченість, світоглядну зрілість та суспільну активність педагога. Еколого-педагогічна підготовка вчителя передбачає виникнення в професійній свідомості певних соціальних установок щодо взаємозв'язків "людина-природа", стимулює формування принципів, пов'язаних з особистістю, професійно і гуманістично значущими орієнтаціями. На сучасному етапі розвитку педагогічна освіта поки що не має цілісної координуючої концепції, яка б з'ясувала соціально-екологічні функції вчителя незалежно від предметного профілю. Недостатньо вивчена і структура екологічної свідомості вчителя, умови та шляхи її розвитку. Естетико-екологічну освіту і виховання традиційно розуміють як формування знань, трудових основ природовикористання. Цей процес – багатоаспектний, тобто поєднує світоглядний, політичний, правовий, моральний, естетичний та інші аспекти.

Духовно-естетичний розвиток педагога може стати першоосновою формування екологічно значущих ціннісних орієнтацій на зв'язок з природою, а також обумовить більш досконалу технологію педагогічної діяльності вчителя під час впровадження екологічних норм відношення до світу в ціннісну свідомість вихованців.

Державні документи (Національна програма "Освіта", "Діти України" та Концепція екологічної освіти) орієнтують педагогів на усвідомлення цілей та завдань естетико-екологічного виховання підростаючого покоління.

Фундаментальні проблеми естетико-екологічного виховання учнів молодшого шкільного віку знайшли відбиття в роботах вчених (В. Мазепа, М. Каган, Н. Злобін, О. Леонт'єв та ін.).

Завдання формувати в учнів молодшого шкільного віку позитивне ставлення до природного середовища відповідно до норм людської моралі покладається в першу чергу на загальноосвітній навчальний заклад. Естетико-екологічна освіта і виховання, направлені на формування у молодших школярів наукового пізнання природи, переконань та практичних навичок, визначеної орієнтації та активної життєвої позиції в

області охорони природи, раціонального використання та відтворення природних ресурсів, є об'єктивною необхідністю для всього людства.

Для естетико-екологічного виховання важливі складові як позитивні, так і негативні сторони емоційного сприйняття, емоційне ставлення до тих чи інших явищ та ситуацій. Позитивні емоції проявляються при розширенні знань про життя природи і її ролі в житті людини. На їх основі у дитини виникають почуття насолоди, радості від спілкування з природою, потреба перебування в ній. Зневажливе ставлення до природи, псування і бездумне знищення її об'єктів повинні викликати у школярів негативні емоції, які потім переростуть в почуття обурення. У процесі естетико-екологічного виховання учнів можна виділити такі етапи: засвоєння знань про взаємодію людини і природи; формування ціннісних естетико-екологічних орієнтацій, тобто усвідомлення школярами різнобічної цінності природи; розвиток системи норм і правил ставлення до природи.

Отже, щоб навчити дітей берегти навколишній світ, потрібно організовувати таку навчальну діяльність, під час якої учні могли б отримати знання, набути вміння та навички правильної поведінки в природі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Тарасенко Г.С. Як навчити дітей милуватися природою. *Початкова школа*. 2012. № 11-12. С. 14–16.
2. Шевцев З.М. Виховання бережливого ставлення до природи. *Початкова школа*. 2013. №3. С. 26–30.

Валерія ДУДНІК,

студентка, 6 курсу ФППОМ

Наукова керівниця: **Олена ГОЛУБ**, доцентка, канд. пед. наук
(Бердянський державний педагогічний університет)

ОРГАНІЗАЦІЯ ВИВЧЕННЯ СТУДЕНТАМИ ТЕМИ «ПЕДАГОГІЧНА ТЕОРІЯ Я. А. КОМЕНСЬКОГО»

Вища освіта забезпечує фундаментальну, наукову, професійну та практичну підготовку, здобуття громадянами освітньо-кваліфікаційних рівнів відповідно до їх покликань, інтересів і здібностей, удосконалення наукової і професійної підготовки, перепідготовку та підвищення їх кваліфікації. Мета вищої освіти сьогодні – це підготовка фахівців, здатних забезпечити перехід від індустріального до інформаційно-технологічного суспільства через новаторство у навчанні, вихованні та науково-методичній роботі.

Проблему організації освітнього процесу у закладі вищої освіти досліджували різні дослідники, зокрема: О. Антонова, Я. Болюбаш, С. Гончаренко, О. Дубасенюк, І. Казак, В. Каплінський, Н. Козлова В. Нагаєв, В. Ортинський, М. Скрипник та інші.

Особливе місце у підготовці майбутнього вчителя початкової школи в умовах педагогічного університету займає курс «Історія педагогіки», який